

Gdy Bóg wprowadza porządek w chaos: *Voluntas Ordinata*, wola, która nadaje sens twojemu życiu | 1

Żyjemy w epoce naznaczonej pośpiechem, improwizacją i nieustannym poczuciem wewnętrznego nieładu. Wiele osób ma wrażenie, że ich życie jest ciągiem wydarzeń pozbawionych wspólnej osi: decyzji podejmowanych połowicznie, cierpień niezrozumianych, sukcesów, które nie nasycają, oraz porażek, które dezorientują. W tym kontekście tradycyjna teologia katolicka oferuje nam pojęcie tak stare, jak aktualne, tak głębokie, jak wyzwalające: **** *Voluntas Ordinata* ****.

Mówić o *Voluntas Ordinata* nie znaczy mówić o abstrakcyjnej idei zarezerwowanej dla średniowiecznych teologów. Oznacza to mówić o **tym, jak Bóg chce, jak działa i jak zaprasza nas do życia**. Oznacza to mówić o tym, że wola Boża nie jest kapryśna, lecz mądra; nie jest arbitralna, lecz pełna miłości i uporządkowana ku dobru.

Niniejszy artykuł pragnie **pouczyć, zainspirować i służyć jako przewodnik duchowy**, pomagając ci odkryć, w jaki sposób *Voluntas Ordinata* może przemienić twoje rozumienie Boga, cierpienia, wolności i codziennego życia.

1. Czym jest *Voluntas Ordinata*? Jasna i przystępna definicja

W teologii katolickiej, zwłaszcza w tradycji scholastycznej, rozróżnia się:

- **Voluntas Dei absoluta**: to, co Bóg mógłby uczynić na mocy swojej wszechmocy.
- **Voluntas Dei ordinata** (*Voluntas Ordinata*): to, co Bóg **chce czynić i faktycznie czyni**, zgodnie z mądrym i sprawiedliwym porządkiem, spójnym z Jego naturą.

□ **** *Voluntas Ordinata* jest wolą Boga taką, jaką On sam ją wolno ustanowił, porządkując wszystko ku ostatecznemu celowi: dobru i zbawieniu.****

Bóg nie działa przypadkowo. Nie improwizuje. Nie przeciwstawia swojej sprawiedliwości miłosierdziu ani swojej mocy miłości. Wszystko, co dopuszcza lub czego chce, wpisane jest w **porządek Boży**, nawet jeśli porządek ten często pozostaje dla nas tajemnicą.

Jak mówi Pismo Święte:

„Ty zaś wszystko urządziłeś według miary, liczby i wagi”

Gdy Bóg wprowadza porządek w chaos: *Voluntas Ordinata*, wola, która nadaje sens twojemu życiu | 2

| (*Mdr 11, 20*)

2. Historyczne korzenie pojęcia: mądrość Tradycji

Pojęcie *Voluntas Ordinata* rozwija się ze szczególną jasnością w **teologii średniowiecznej**, zwłaszcza u takich autorów jak:

- **Święty Augustyn**, który naucza, że Bóg dopuszcza zło jedynie po to, by wyprowadzić z niego większe dobro.
- **Święty Tomasz z Akwinu**, który wyjaśnia, że Bóg zawsze działa zgodnie z rozumem i porządkiem, który sam ustanowił.
- **Klasyczna scholastyka**, która starannie rozróżnia między tym, co Bóg może uczynić, a tym, co postanowił ustanowić jako normę świata.

Dla św. Tomasza Bóg nie podlega żadnemu zewnętrznemu porządkowi, lecz **wolno wybiera porządek**, a raz wybrany — działa w nim wiernie. To pozwala nam ufać: **Bóg nie zaprzecza sam sobie**, nie zmienia nastrojów, nie igra z naszym życiem.

3. *Voluntas Ordinata* a Opatrzność: Bóg nie opuszcza swego dzieła

Jednym z wielkich duchowych owoców tego pojęcia jest głębokie zrozumienie **Bożej Opatrzności**.

Wierzyć w *Voluntas Ordinata* oznacza wierzyć, że:

- Nic nie dzieje się poza wiedzą Boga.
- Nic nie wymyka się Jego miłującemu rządzeniu.
- Nawet to, czego Bóg nie chce bezpośrednio (grzech, zło), **dopuszcza** w ramach większego planu.

Święty Paweł wyraża to zdaniem, które podtrzymywało całe pokolenia chrześcijan:

Gdy Bóg wprowadza porządek w chaos: *Voluntas Ordinata*, wola, która nadaje sens twojemu życiu | 3

„Wiemy, że Bóg z tymi, którzy Go miłują, współdziała we wszystkim dla ich dobra”
(Rz 8, 28)

Nie jest to naiwność ani zaprzeczenie cierpienia. To **dojrzała wiara**, zdolna patrzeć na historię — osobistą i zbiorową — z nadprzyrodzoną nadzieją.

4. Wolność ludzka a *Voluntas Ordinata*: czy jesteśmy marionetkami?

Częstym zarzutem jest pytanie: „Jeśli wszystko jest uporządkowane przez Boga, gdzie pozostaje moja wolność?”

Odpowiedź teologii katolickiej jest jasna i głęboko ludzka:

□ ** *Voluntas Ordinata* nie znosi wolności; czyni ją możliwą i owocną.**

Bóg w swoim porządku zechciał, aby człowiek był **naprawdę wolny**. Nasza wolność nie jest zagrożeniem dla Boga, lecz częścią Jego planu. Potrafi On włączyć nasze decyzje — nawet błędne — w swój zamysł zbawienia.

Uwalnia nas to od dwóch bardzo współczesnych błędów:

- **Fatalizmu** („wszystko jedno, wszystko już zostało postanowione”).
- **Absolutnego woluntaryzmu** („ja decyduję o wszystkim, Bóg się nie liczy”).

Wiara katolicka proponuje drogę wyższą: **rzeczywistą wolność ludzką w ramach Bożego porządku pełnego sensu**.

5. Aktualność tematu: *Voluntas Ordinata* w świecie nieładu

Dziś przeżywamy głęboki kryzys porządku:

Gdy Bóg wprowadza porządek w chaos: *Voluntas Ordinata*, wola, która nadaje sens twojemu życiu | 4

- Zamęt moralny.
- Relatywizm.
- Odrzucenie wszelkiego autorytetu.
- Lęk przed cierpieniem i krzyżem.

W tym kontekście *Voluntas Ordinata* jest **duchowym antidotum**. Przypomina nam, że:

- Porządek nie uciska, **lecz wyzwala**.
- Posłuszeństwo Bogu nie poniża, **lecz uszlachetnia**.
- Przyjęcie woli Bożej nie jest rezygnacją, lecz **aktywnym zaufaniem**.

Sam Chrystus jest najwyższym wzorem przeżywanej *Voluntas Ordinata*:

„Nie moja wola, lecz Twoja niech się stanie”
(Łk 22, 42)

Na krzyżu pozorny chaos staje się najdoskonalszym dziełem zbawczego porządku Boga.

6. Praktyczny przewodnik: jak dziś żyć według *Voluntas Ordinata*

1. Formowanie sumienia

Z teologicznego i duszpasterskiego punktu widzenia nie można żyć wolą Bożą, nie znając jej.

- Studiuj Ewangelię.
- Poznawaj naukę Kościoła.
- Uciekaj od „Boga na moją miarę”.

□ *Voluntas Ordinata* nigdy nie sprzeciwia się prawu moralnemu.

Gdy Bóg wprowadza porządek w chaos: *Voluntas Ordinata*, wola, która nadaje sens twojemu życiu | 5

2. Przyjmowanie tego, czego nie kontrolujesz

Nie wszystko, co się dzieje, jest bezpośrednio chciane przez Boga, ale **wszystko może być ofiarowane i odkupione**.

- Choroba.
- Porażki.
- Doznane niesprawiedliwości.

Duszpastersko nie oznacza to mówienia komuś: „Bóg chciał twojego cierpienia”, lecz pomaganie mu odkryć, że **Bóg nie opuszcza go w nim**.

3. Rozeznawanie przed podjęciem decyzji

Woli Bożej się nie zgaduje — ją się rozeznaje:

- Szczera modlitwa.
- Rada duchowa.
- Wewnętrzny pokój zgodny z prawdą.

Voluntas Ordinata zazwyczaj nie krzyczy; **łagodnie porządkuje serce**.

4. Zjednoczenie woli z krzyżem

Nie ma życia chrześcijańskiego bez krzyża. Różnica polega na **sposobie jego przeżywania**.

- Opór rodzi gorzkość.
- Ofiarowanie rodzi duchową płodność.

Tutaj *Voluntas Ordinata* staje się drogą prawdziwego, a nie wyidealizowanego uświęcenia.

Gdy Bóg wprowadza porządek w chaos: *Voluntas Ordinata*, wola, która nadaje sens twojemu życiu | 6

5. Zaufanie nawet wtedy, gdy nie rozumiesz

Dojrzała wiara nie domaga się natychmiastowych wyjaśnień.

- Zaufaj dziś.
- Zrozumiesz później.
- Albo może w wieczności.

Jak naucza Tradycja: *Bóg widzi cały gobelin; my widzimy tylko jego lewą stronę.*

7. Zakończenie: odpoczynek duszy w porządku Boga

Voluntas Ordinata nie jest duchowym więzieniem, lecz **schronieniem**. W świecie, który gloryfikuje improwizację i ego, ponowne odkrycie miłującego porządku Boga jest prawdziwą rewolucją wewnętrzną.

Przyjąć *Voluntas Ordinata* znaczy powiedzieć:

- „Nie wszystko zależy ode mnie”.
- „Moje życie ma większy sens”.
- „Bóg wie, co czyni, nawet gdy ja tego nie rozumiem”.

I właśnie tam, dokładnie tam, serce odnajduje odpoczynek.

Bo gdy wola ludzka jednoczy się z uporządkowaną wolą Boga, **wewnętrzny chaos przemienia się w pokój**, a życie — ze wszystkimi swoimi światłami i cieniami — zaczyna smakować wiecznością.